

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

17
1923

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Σ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΤΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΡΔ ΚΑΙ ΡΕ ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ

Τό υπ' αριθμόν ΡΔ κατάλοιπον αποτελείται ἐκ κειμένου ἀντιγραφέντος ὑπὸ τοῦ Λάμπρου ἐκ τοῦ κώδικος Βρυξελλῶν 11281 φῦλ. 631α καὶ ἐξῆς. Τό ἀντίγραφον ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων ἐξ. γεγραμμένων ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀψεων. Ἐν ἀρχῇ ἔχει σημειώσει ὁ Λάμπρος ὅτι ὁ κώδιξ ἀνήκε πρότερον τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουργογιε.

Βρυξελλῶν 11281 αἰῶνος ιε' φῦλ. 631α καὶ ἰ.

Πρὸ τούτου περιεχει τὸν Σουίδαν, οὗ ἐποιήσαντο χρῆσιν ὁ Gaisford καὶ ὁ Blaydes, ἐν δὲ τέλει φ. 633α ἐρυθρὰ Θεοῦ τὸ ὄωρον καὶ πόνος Ἰωάννου: ἐτελειώθη ἐν ἔτει 1706: — ἐν τῇ Κορώνῃ: — »

Τό πρῶτον τοῦτο ἀντίγραφον, τό γενόμενον ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ κώδικος, ἔχει προετοιμασθῆ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου πρὸς ἔκδοσιν, ἀντιγραφέν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ κριτικῶν διορθώσεων. Τό δεῦτερον τοῦτο ἀντίγραφον ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων δώδεκα γεγραμμένων ἐπὶ τῆς μιᾶς ὀψεως. Τὰ φύλλα φέρουσιν ἀριθμησιν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ 3 καὶ τελευτῶσαν εἰς τὸν ἀριθμόν 14. Προφανῶς ὁ Λάμπρος προτίθητο νὰ προτάξῃ τοῦ κειμένου εἰσαγωγὴν, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε προσδιορίσει τὰς δύο πρώτας σελίδας.

Οὕτως ἔχοντων τῶν πραγμάτων τό υπ' αριθμόν 1'Δ κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ δυο ἀντιγράφων, τοῦ μὲν πρώτου γενομένου ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ἀνωτέρου μνημονευθέντος κώδικος τῶν Βρυξελλῶν, τοῦ δὲ δευτέρου ἐκ τοῦ πρώτου πλουτισθέντος καὶ διὰ κριτικῶν διορθώσεων.

Τό ἡμέτερον κείμενον ἀρχεται

• Καταλοχίσα: ἐστὶ τὸ εἰς λόγους καταμερίσαι τὸ πλῆ-

θος τοῦ στρατοῦ. Λόχος ἐνιοὶ μὲν τὸ σύστημα, τὸ ἐξ ἀνδρῶν ἡ', οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ', οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ιστ' ἀνδρῶν πλῆθος, εἰ καὶ τέλειον φασὶ καὶ σύμμετρον».

καὶ τελευτᾷ·

Ἐπιφράλαγγις λέγεται ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Ἐπεκέρωσις δὲ ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων. Λεπτυσμός ἐστιν ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται καὶ ἀντὶ ιστ' τυχόν ἀνδρῶν ἐλάττους γένωνται».

Ἐκ τῆς προσεκτικῆς ἀναγνώσεως τοῦ κειμένου γίνεται ὀφθαλμικὸν ὅτι πρόκειται περὶ στρατιωτικοῦ λεξικοῦ. Τὸ λεξικὸν ὅμως τοῦτο ἔχει ἤδη ἐκδοθῆ πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ Ἡ. Köchly und W. Rustow' Griechische Kriegsschriftsteller (II, 2 σελ. 217 πρὸς ἡμᾶς, ἐτι τὰς παρατηρήσεις ἐν. ἀν. σ. 217 - 218 ἐνθα καὶ περὶ τῶν προηγουμένων τύποις ἐκδόσεων τοῦ ἡμετέρου κειμένου καὶ περὶ τῶν κωδίκων. Παραβάλλοντες τὸ ἡμέτερον κείμενον πρὸς τὸ ἐκδοδομένον, ὅπερ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκδόσει φέρει ἐπιγραφὴν «Ἑρμηνεία τῶν ἐπὶ στρατευμάτων καὶ πολεμικῶν παρατάξεων φωνῶν» εὐρίσκουμεν ἐλαχίστας διαφορὰς ἀναξίας λόγου.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων τὸ ἡμέτερον κείμενον εἶναι εἰς ἄξιον ἐκδόσεως.

Τὸ δὲ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΕ κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων 38 γεγραμμένων καὶ ἐπὶ τῶν δύο ὄψεων. Τὸ ἐν αὐτῷ ἀντιγεγραμμένον κείμενον ἀρχεται ὡς ἑξῆς·

•Καθ. 83

φ 2α

Περὶ βίου Ὀμήρου

[ἄλλη χεὶρὶ γέγραπται τοῦ κυρίως τίτλου ὡς ἐκ τῶν χρόνου ἐντελῶς ἐξιτήλου γενομένου].

Περὶ τὸν μὲν ἰσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὀμή-

ρου ποίων τε ἦν γονέων καὶ πόθεν· ἐπεὶ μὴδ' αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ» καὶ τελευτᾷ «καὶ χρῶνται μὲν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τῶν θεῶν. ἄλλοι δ' ἑτέρας ὑποθέσεις ποιούμενοι ἀρμόζουσιν ἐπ' αὐταῖς τὰ ἔπη μετατιθέντες καὶ συνείροντες».

Τὰ φύλλα 53α-54α ἄγραφα».

Αἱ εἰς τὴν ὡαν ἐρυθρᾷ βαφῇ περιλήψεις ἐνιαχοῦ ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐγένοντο ἐξίτηλοι.

Ἐκ τῆς προσεκτικῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἡμετέρου κειμένου γίνεται δῆλον ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ψευδοπλουταρχείου εἴου τοῦ Ὀμήρου, τοῦ εὑρισκομένου καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Fr Dübner [Πλουτάρχου ἀποσπάσματα καὶ ψευδεπίγραφα τομ. Ε' ἐκδ. 1855 σελ. 100-161 «Περὶ τοῦ εἴου καὶ τῆς ποιήσεως τοῦ Ὀμήρου». Παραβάλλοντες τὸ ἡμέτερον κείμενον πρὸς τὸ ἐκδοδομένον εὑρίσκομεν ἐλαχίστας διαφορὰς ἀναξίας λόγου.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων καὶ τὸ κείμενον τοῦτο δὲν εἶνε ἀξίον ἐκδόσεως.

Κ. Ι. Δ.